

Velikonoční doba 2021

Milí farníci a vy, kdo navštěvujete kostel sv. Jakuba!

Jako -náctiletý jsem se setkal se zkušeným a moudrým knězem (v té době mě ani nenapadlo, že by se něco podobného mohlo týkat mě osobně), z kterého přímo vyzařovala dobrota a radost. Bylo to nedlouho po Velikonocích, proto jsem se ho zeptal, co se ho při prožívání svátků zvlášť dotklo. „Budeš se možná divit, ale byla to Bílá sobota,“ zněla odpověď. „Proč bych se měl divit? Vždyť obřady slavení Kristova vzkříšení jsou nádherné!“ „Aha, další, kdo neví, že noční slavení vzkříšení nejsou žádné obřady Bílé soboty, že se jedná o velikonoční vigilií, která už patří k neděli,“ povzdechl si kněz. A pak to doplnil: „Víš, myslel jsem sobotní den, kdy se vůbec nic neděje, kdy se jen modlíme na místě, které připomíná Ježíšův hrob, kdy se Bůh jakoby odmlčel...“

Tenkrát jsem moc nechápal, jako zrovna toto může někoho tak radostného z celých Velikonoc oslovit nejvíc. Ale postupně si stále víc uvědomuji, jak právě tento den v sobě nese tu těžko vyslovitelnou zkušenost zdánlivé Boží nepřítomnosti či dokonce lhostejnosti. Kde byl Bůh, když Ježíš trpěl a umíral? Proč ho nechal zemřít hroznou smrtí určenou pro nejtěžší zločince, proč se ho nezastal? Proč všechny naděje nakonec skončí v hrobě? To bylo drama oné soboty pro Ježíšovy nejbližší a toto drama se někdy stává až příliš aktuální i pro nás – modlíme se a nic se neděje, kolem nás se vrší problém na problém, šíří se zlo (nebo v současnosti pandemie, která stále nebere konce)... a zdá se, že Bůh nijak nezasahuje.

Ano, Ježíšova cesta ke vzkříšení šla přes samé dno utrpení a smrti. Cesta učedníků k víře ve vzkříšení šla přes dno nevěry, otázek a pochybností. I naše víra se někdy setká s tajemstvím Bílé soboty, s tajemstvím Boha, který (zdánlivě) nejedná, nestará se, nechává svět a člověka jeho osudu. Možná právě tam, kde si přiznáme, že se nám někdy nevěří snadno, můžeme s novou silou zakusit zvěst o Ježíšově vzkříšení skutečně jako evangelium, radostnou zvěst o Boží moci a lásce. A tak ať velikonoční svíce, která zazářila o noci vzkříšení a bude nyní padesát dní svítit při bohoslužbách u oltáře, nám připomíná, že Ježíš nejen přemohl smrt, ale že je s člověkem (tedy i s námi v této náročné a místy už deprimující době) i v jeho pochybnostech a hledání a dovede je nakonec projasnit světlem svého vítězství.

Jan Pacner, farář

Ticho Bílé soboty

Ticho Bílé soboty to zvláštní je čas,

na chvíli umlknul i ptáků hlas.

Varhany nehrají a mlčí zvony,

z rádia linou se jen smutné tóny.

Od kříže vzdálen několik stop,

ve skále vytesán je Boží hrob.

Sedím a snažím se pochopit něco víc.

Je Boží láska opravdu bez hranic?

Jednou se Pane, budeš mě ptát,

měl jsi své bližní opravdu rád?

Láska vždy odpouští, nabízí rámě,

Bůh není zavřený na zámek v chrámě.

Tam kde jsem já, tam je i On,

v srdci mém rozezná Vzkříšení zvon!

Jan Šlachta

Radostná zvěst Božího slova

Za týden byli jeho učedníci zase uvnitř a Tomáš s nimi. Ježíš přišel zavřenými dveřmi, stanul mezi nimi a řekl: „Pokoj vám!“ Potom vyzval Tomáše: „Vlož sem prst a podívej se na mé ruce, vztáhni ruku a vlož ji do mého boku; a nebuď nevěřící, ale věřící.“ Tomáš mu odpověděl: „Pán můj a Bůh můj!“ Ježíš mu řekl: „Protože jsi mě uviděl, uvěřil jsi. Blahoslavení, kdo neviděli, a uvěřili!“

Jan 20, 26-29

K roku sv. Josefa

Až do 8. prosince tohoto roku prožíváme v katolické církvi Rok sv. Josefa. Má nás inspirovat, abychom každý den upevňovali jeho příkladem svůj život z víry a učili se jako on být vnímaví pro Boží vůli. Můžeme ho prosit o přímluvu, abychom získali útěchu a ulehčení od těžkých lidských útrap, kterými je poznamenána naše doba.

Mohou nám v tom pomoci tzv. odpustky, tedy modlitby, činnost či duchovní úkony, skrze které dostáváme na přímluvu církve osvobození od následků našich hříchů a posilu na cestě následování Krista.

Podmínky k získání daru odpustků v Roce sv. Josefa

„Dar zvláštních odpustků“ spojených s Rokem sv. Josefa oznamuje dekret Apoštolské penitenciárie. Dar plnomocných odpustků lze získat za obvyklých podmínek, mezi které patří svátostná zpověď, svaté přijímání a modlitba na úmysl Svatého otce. Věřící musejí odmítnout veškerou zálibu v hříchu a zúčastnit se akcí spojených s Rokem sv. Josefa při příležitostech určených Apoštolskou penitenciárií.

Dekret připomíná, že sv. Josef byl mužem modlitby, který také dnes všechny zve k prohloubení vztahu s Otcem, dovolujícím rozpoznat Jeho vůli v životě. Plnomocné odpustky může získat ten, kdo se nejméně na 30 minut zastaví v rozjímání nad modlitbou Otce náš nebo se zúčastní duchovních cvičení či jednodenního soustředění zahrnujícího meditaci nad postavou Mariina snoubence.

Sv. Josef byl spravedlivým mužem střežícím hluboké tajemství svého srdce. Pomáhá objevovat hodnotu ticha a poctivosti v plnění každodenních povinností. Také ti, kdo během tohoto roku po jeho příkladu vykonají skutek

tělesného či duchovního milosrdenství, mohou získat plnomocné odpustky.

Nejdůležitějším rysem Josefova povolání byl úkol střežit Svatou rodinu z Nazareta. Aby všechny křesťanské rodiny pocítily pozvání vytvářet atmosféru jednoty, lásky a modlitby, je dar plnomocných odpustků rozšířen také na rodiny nebo snoubence, kteří se společně modlí růženec.

Papež Pius XII. zavedl 1. května 1955 svátek sv. Josefa Dělníka s poukazem na důstojnost práce a s úmyslem inspirovat sociální život a zákony, založené na rovném rozdělení práv a povinností. Plnomocné odpustky budou moci získat také ti, kdo svěří svou každodenní práci sv. Josefovi.

Sv. Josef je rovněž patronem lidí v nebezpečných situacích, trpících, donucených k útěku a osamocených. Apoštolská penitenciárie oznamuje možnost získat plnomocné odpustky také pro ty, kdo se pomodlí litanie ke sv. Josefu nebo jakoukoli jinou modlitbu ke sv. Josefu, podle vlastní liturgické tradice, na úmysl pronásledované církve a za posilu pro křesťany vystavené různým formám útlaku. Jako zvláště vhodné příležitosti získání plnomocných odpustků se zmiňují svátky ke cti sv. Josefa, tedy 19. března a 1. května, ale také svátek Svaté rodiny, Neděle sv. Josefa podle byzantské tradice, 19. den každého měsíce a každá středa, která je v latinské církvi tradičně zasvěcená sv. Josefu.

V současném kontextu sanitárního ohrožení je dar plnomocných odpustků rozšířen zejména na staré lidi, nemocné, umírající a ty, kteří nemohou vycházet z domova. Podmínkou v těchto případech je odmítnutí záliby v hříchu, úmysl dostat všem stanoveným podmínkám, jakmile to situace dovolí, a modlitba ke cti sv. Josefa spojená s obětí vlastního utrpení. (www.cirkev)

Milí farníci,

Mnozí z vás jste zapojeni modlitbou desátku do společenství Živého růžence, které u nás ve farnosti existuje od roku 1995. Toto „neviditelné“ společenství již daleko přesahuje rámec naší farnosti a celkově čítá přes 450 modlitebníků. I když se navzájem nevidíme, přesto dlouhodobě cítíme požehnání, které nás nese. Mnozí, dnes už starší píší, že jim toto zapojení působí radost a do modlitby zahrnují i své denní oběti z dlouhodobých nemocí. Myslím, že až na věčnosti uvidíme, kdo se za nás věrně přimlouval a kdo nám pomáhal a posiloval. V tom je tato neviditelná akce krásná a plná naděje.

Letos nám ze společenství opět odešlo pár modlitebníků a jejich místa jsou prázdná. Chceme vás povzbudit, pokud cítíte, že byste mohli vzít závazek modlitby jednoho desátku denně, přihlaste se.

Za Světové společenství Živého růžence sv. Filomény Helena a Josef Múčkovi

Poděkování

Nevíme, zda prožívaná pandemie, či vytrvalé výzvy k úklidu způsobily, že letošní velikonoční úklid v sobotu, 27. 3., se mimořádně vydařil! Před nedávnem se nás na stejnou akci sešlo maximálně 5, a to se velmi těžko stíhá trochu hloubkově uklidit potřebně.

Chceme touto cestou poděkovat všem, kdo se zúčastnili a zabrali. Bylo nás celkem 17, pracovalo se pilně od 9 do 13.30 hodin a bylo stále co dělat. Vše pro čest a slávu Boží.

HM

Úklid v kostele sv. Jakuba

Po prvním pátku v měsíci vždy sobota v 9.30 a v ostatní pátky v 19.45.

Pro dobrovolníky, kteří by rádi vypořádali s úklidem, uvádíme rozdělení úklidových služeb, vždy na příslušný měsíc:

Úklid v kostele v měsíci dubnu a květnu:

pátek .....9. 4. ... mládež
pátek .....16. 4. ... neokatechumenát
pátek .....23. 4. ... slovenská mládež
sobota .....8. 5. ... rodiče
pátek .....14. 5. ... neokatechumenát
pátek .....21. 5. ... slovenská mládež
pátek .....28. 5. ... mládež
sobota .....5. 6. ... rodiče

Špetka humoru od jáhna Josefa:

Humor je také důležitý

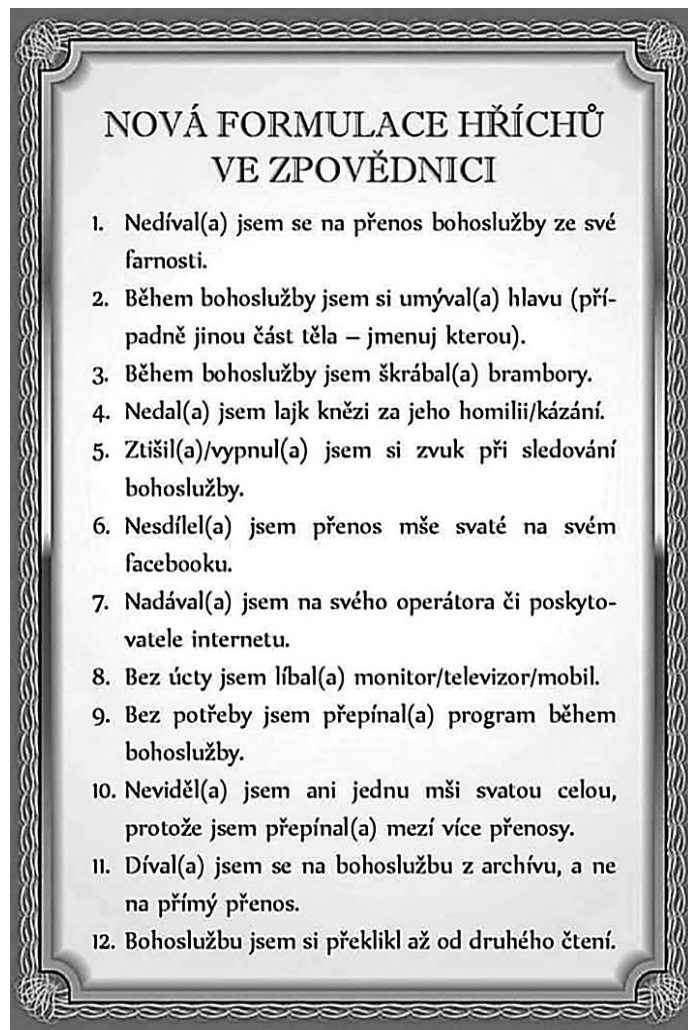
Stalo se, že Jan XXIII. jmenoval do funkce jednoho biskupa. Když se s ním po nějaké době setkal, stěžoval si mu nově jmenovaný biskup na to, jaké má starosti při vykonávání své biskupské funkce a jak často nemůže kvůli těmto starostem ani spát.

Papež mu pozorně naslouchal a pak mu pravil: „Drahý otče biskupe, z toho si nic nedělejte! Když mne zvolili papežem, také jsem pro podobné starosti nemohl spát. Až jednou se mi v noci ukázal anděl a řekl mi: ‚Ale Jeníčku, nedělej se tak důležitým!‘ A od té doby jsem spal dobře.“

K tomu ještě jedna drobnost. V ranní modlitbě Jana XXIII., kterou sám složil (a jejíž překlad je zahrnut v našem českém Kancionálu, 1974, str. 17, číslo 013), se nachází také prosba „za jiskřičku humoru, kterého je také zapotřebí“. Tato prosba naznačuje, jakou úlohu v duchovním životě přisuzoval Jan XXIII. humoru. Víím ze zkušenosti, že řada věřících si vzala tuto ranní modlitbu za svou. Možná, že by se začalo více „jiskřit“ v soumrácném čase dneška, kdyby představitel moderního křesťanství papež Jan XXIII našel více následovníků.

(Převzato z knihy *Bereme smích vážně?*, kterou vydalo nakladatelství Trinitas.)

Mladá katolická rodina tráví spokojeně spolu nedělní odpoledne, když tu najednou zadrnčí zvonek u dveří. Muž jde otevřít a vidí, za dveřmi je smrtka. Padne na kolena se slzami v očích a začne bédovat: Mě si neber, já jsem ještě mladý, nic jsem si neužil, jsem se ženou teprve rok. První dítě se zrovna narodilo a čekáme druhé. Máme také rozestavěný barák, na auto jsme si půjčili u banky. Mě si přece nemůžeš vzít, buuuu! Smrtka se na něj s despektem podívá a řekne temným hlasem: Uhni srabe, jdu si pro křečka.

Přijde babička za panem farářem a s vážným obličejem mu povídá: „Pane faráři, když dám 50.000 na kostel, budu za to spasená?“ Pan farář se na chvíli zamyslí a pak povídá: „Jestli budete spasena, to s jistotou říct nemohu, ale určitě to můžete zkusit.“

To nevymyslíš, to nanaplánuješ...

Na sv. Josefa narozená...

Letos v březnu, v roce sv. Josefa, jsme zažili jeden z nejsilnějších doteků Pána Boha v našem životě. Po dvou klučících se nám narodila holčička. Stejně jako u předchozích těhotenství jsme se chtěli nechat překvapit. Bylo nám to úplně jedno, ale spíše jsme podvědomě očekávali, že to bude zase kluk... Zvláště po tom, co se nám před dvěma lety narodil třetí kluk. Narodil se bohužel předčasně, už bez života, navíc byl nemocný, takže bych ho stejně nedokázala donosit. Dostal jméno Josef. Josífek. Dokonce jsme ho stačili i pokřtít. Jméno Josef navrhoval manžel už u prvního syna, ale při-

znám se, že se mi moc nelíbilo, že by se mu říkalo Pepík, Pepča apod. Nakonec máme Františka a po něm Jindříška. Jméno Josef ale vyplulo úplně samo právě před dvěma roky...

Když čas trochu odvál nejhorší smutek, shodli jsme se, že dá-li Pánbůh, tak bychom pořád strašně rádi přivítali do naší rodiny dalšího človíčka. Ale ani poté se dlouho nedařilo. Až minulý rok se na nás usmálo štěstí a na začátku března po téměř devítiměsíčních obavách (nechci říci strachu, protože jsme pevně věřili, že pokud s námi Pán počítá jako s rodiči dalšího dítěte, tak se bát nemusíme) se přiblížil termín porodu. Když to ale ani týden po

termínu nevypadalo, že se porod chystá, já se stále cítila výborně (věděla jsem, že já spíš patřím do té skupiny žen, které rodí později, oba kluci se narodili skoro dva týdny po termínu), lékaři začali mluvit o vyvolání. V té chvíli mě **TO** napadlo. Za to děťátko se určitě přimluvil Josífek a narodí se na Josefa, to je v pátek. Lékaři pak rozhodli, že nejdéle se bude čekat do pátku. V pátek 19. března, na svátek sv. Josefa se nám narodila Iva. Pane Bože, sv. Josefe, Josífku, všichni přimlůvci, děkujeme Vám z celého srdce.

Leona a Martin Chadimovi

Z kalendáře: velikonoční doba 2021

Pro bližší informace sledujte ohlášky a naše farní stránky www.svatyjakub.cz
V současnosti nemůžeme plánovat další akce, věříme, že se situace bude postupně zlepšovat a umožní další aktivity i mimo kostel.

Datum	Hodina	Co nás čeká	Místo
Ne 4. 4.		Neděle Zmrtvýchvstání Páně mše sv. 7.30, 9.30, 11.30, 19.00 (SK) Změna času bohoslužeb kvůli televiznímu přenosu	
	9.30	Mše sv. přenášena ČT2	
Po 5. 4.		Velikonoční pondělí – mše sv. 8.00, 19.00	
Ne 11. 4.		2. neděle velikonoční (neděle Božího milosrdenství)	
Ne 18. 4.		3. neděle velikonoční	
Pá 23. 4.		Svátek sv. Vojtěcha, biskupa a mučedníka, hlavního patrona pražské arcidiecéze	
Ne 25. 4.		4. neděle velikonoční	
Čt 29. 4.		Svátek sv. Kateřiny Sienské, panny a učitelky církve, patronky Evropy	
Ne 2. 5.		5. neděle velikonoční	
Po 3. 5.		Svátek sv. Filipa a Jakuba, apoštolů	
Pá 7. 5.	20–21	Nikodémova noc – 1. pátek v měsíci.....	kostel
Ne 9. 5.		6. neděle velikonoční <i>Sbírka na pomoc křesťanům v zemích Blízkého východu</i>	
Čt 13. 5.		Slavnost Nanebevstoupení Páně – doporučený svátek Začíná devítidenní příprava na slavnost Soslání Ducha sv.	
Pá 14. 5.		Svátek sv. Matěje, apoštola	
Ne 16. 5.		7. neděle velikonoční	
Pá 21. 5.		Svátek Výročí posvěcení brněnské katedrály	
Ne 23. 5.		Slavnost Soslání Ducha svatého <i>Sbírka na charitativní účely</i>	

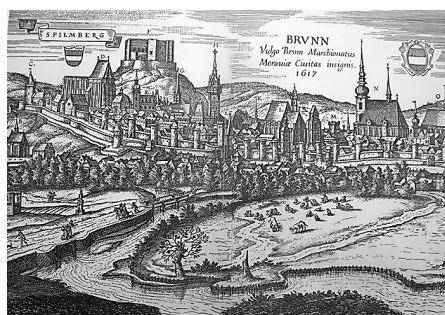
Co možná nevíš o historii kostela sv. Jakuba

Kolem kostela existoval již od r. 1350 hřbitov s řadou kaplí. Tento hřbitov byl považován za „čestný“ a byli v něm pohřbíváni zasloužilí občané města. Roku 1784 byl hřbitov zrušen a kaple postupně zbořeny.

V rámci asanace historického centra města došlo k úplné přestavbě tohoto prostoru. Při archeologickém průzkumu v letech 2001–2003 byly odkryty původní zbytky stavby, bylo zaevidováno na 320 hrobů z 13.–16. století a navíc byla objevená do té doby netušená většina podzemní kostnice, obsahující pozůstatky tisíců osob. V interiéru kostela je celá řada náhrobků z 16.–18. století.

Z nich patrně nejznámější je mramorový náhrobek ochránce měs-

ta Brna proti Švédům roku 1645, maršála Louis Raduita de Souches. Náhrobek byl budován v roce 1718–1727 Janem Prötstlem – kamenické práce a Jan Zikmund Kerker vytvořil bronzovou plastiku. Náhrobek byl původně umístěn v pohřební kapli na jižní straně kostela, která byla ovšem odstraněna roku 1784. Sou-

časná adaptace je úpravou z roku 1964 podle návrhu Bohuslava Fuchse.

V kostele se nachází několik historických náhrobků ze zrušeného hřbitova. Jsou z doby od konce 16. století do konce 17. století.

Původní vstup do krypty pod chrámem je krytý kamenem z roku 1746, který nese latinský nápis „Pamatuj a uvaž, poutníku. My, kteří jsme pod tímto náhrobkem, byli jsme, co jsi ty a ty budeš, co jsme my. Nad tím přemýšlej a nám, kteří očekáváme tvé prosby od nekonečně dobrého Boha vyprošuj odpočinutí.“

*Pokračování příště.
Z historických pramenů zpracovala
Jana Vytlačilová*